

तेषामपि जनकत्वसम्भवाच्च । ज्ञानादिसाक्षाज्जन्यत्वस्य निरस्तत्वात् । अथ योगजधर्माजन्यजन्यसविकल्पकाजन्य सामान्यलक्षणाप्रत्यासत्त्यजन्योपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिसञ्जन्यमिति साध्यम् यद्वा अनागतगोचरसाक्षात्कारजनकप्रत्यासत्त्यजन्यजन्यज्ञानादिमदजन्यं जननम् अनागतगोचरसाक्षात्कारजनकप्रत्यासत्त्यजन्योपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिसञ्जन्यमिति साध्यम् ज्ञानाव्यवहितोत्तर समयवर्तीच्छाव्यवहितोत्तरक्षणवर्तिसंज्ञतीनां जनकत्वं विवक्षितं न तु ज्ञानादीनां योगपट्यं पौवापय्यं वाऽतो न साध्याप्रसिद्धिर्नवा चित्वादौ बाध इति सैवं योगजधर्मसामान्यज्ञानरूपप्रत्यासत्तीनामनागतगोचरसाक्षात्कारस्य च तज्जनकप्रत्यासत्तीनाञ्च परस्याप्रसिद्धतया तदजन्यस्य साक्षात्कारस्याप्यसिद्धत्वेन पक्षसाध्ययोर्विशेषणासिद्ध्या परं प्रत्याश्रयासिद्धेः साध्याप्रसिद्धेः । तत्सिद्धौ वा पक्षे तदजन्यत्वासिद्धिः क्षितिजनकादृष्टजनककृतिचिकीर्षासाक्षात्काराणां योगजधर्माद्यजन्यानामदृष्टद्वारा क्षितिजनकत्वेन सिद्धसाधनात् न च तादृशसाक्षाज्जन्यत्वं विवक्षितं घटादिदृष्टान्ते तदसम्भवात् । दृष्टान्ते घटादौ जनकदृष्टसाधनताज्ञानस्यानुमितित्वेन जन्यसविकल्पकव्याप्तिरुच्यते न साध्याप्रसिद्धे च । ननु व्याप्तिबलेन साध्यं सिध्यति व्याप्तिश्च यत् यत् कार्यत्वं तत् तत् तदुपादानाभिन्नकर्मत्वमिति रूपा न तु यद्यत् कार्यं तत्तत् किञ्चिदुपादानाभिन्नजन्यमिति एवञ्च यत् कार्यत्वं तत् तदुपादानाभिन्नजन्यत्वमिति विशिष्टव्याख्या चित्वादौ कार्यत्वं चित्वाद्युपादानाभिन्नजन्यत्वमेव साधयाम्यतो न सिद्धसाधनमिति चेन्न घटे पटे च व्याप्तिरुच्यते कार्यत्वस्य किं प्रत्येकं घटोपादानाद्यभिन्नजन्यत्वेन, तत्तदुपादानाभिन्नजन्यत्वेन, उपादानाभिन्नजन्यत्वेन वा आद्युपादानाभिन्नजन्यत्वादौ कार्यत्वस्य व्यभिचार एव । द्वितीयेऽनुगमः । तत्तच्छब्दाभिधेयघटाद्युपादानगतानुगतत्वाभावात् कथं व्यापकताग्रहः । तत्तच्छब्दस्य स्वभावात् स्वमभिव्याहृतपरतया नायं दोष इति चेत् न अनुमानेशब्दस्वभावोपन्यासस्याप्रयोजकत्वात् । अतएवेदानीं देवदत्तोबहिरस्ति विद्यमानत्वे सति गृहसत्त्वात् विद्यमानत्वे सति योयदा यत् नास्ति स तदा तदतिरिक्तदेशेऽस्ति यथाऽहमेव बहिरसन् गृहे प्रतिष्ठासीत्यत्र पक्षे दृष्टान्तसाधारण्यतत्त्वयोरनुगतयोरभावाच्चाव्ययी किन्तु व्यतिरेकीत्युक्तम् । तृतीये सिद्धसाधनमेव । अथ सर्गाद्यकालीनं

द्वयणुकं ज्ञानेच्छाकृतिसमानकालीतसामग्रीजन्यं कार्यत्वात् घटवत् । अदृष्टसामग्रीजन्यत्वेऽदृष्टत्वापत्तिरिति चेन्न परं प्रति सर्गाद्यसिद्धेः ज्ञानादीनां सिद्धावपि द्वयणुकाजनकत्वात् तदानीमसिद्धावप्रयोजकत्वाच्च । एतेन सर्गाद्यकालीनं द्वयणुकं द्वयणुकासमवायिकारणसमकालीनकृतिजन्यमिति निरस्तं द्वयणुकासमवायिकारणसमानकालीनकृतित्वेन गौरवाप्रयोजकाभ्यामजनकत्वात्” साध्याक्षेपः । “किञ्च कार्यत्वं ? न तावत् योगोपस्थितकाल्यहंत्वम् असिद्धेः नापि पूर्वकालासत्त्वे सत्युत्तरकालसम्बन्धः, तत्तत्पूर्वकालस्यानुगतत्वात् सकलपूर्वकालस्याप्रसिद्धेः नापि कादाचित्कत्वं प्रागभावप्रतियोगित्वं ध्वंसेनानैकान्तात् । नापि सत्त्वे सति तत्त्वं सत्ताजातेः परं प्रत्यसिद्धेः स्वरूपसत्त्वस्य च ध्वंसेऽपि सत्त्वात् यत्तु अयं घटः एतद्दृष्टजनकानित्यज्ञानचिकीर्षाकृत्यतिरिक्तज्ञानादिजन्यः कार्यत्वात् पटवदित्यादि तन्न विपक्षे बाधकाभावेनाप्रयोजकत्वात् अन्यथाऽयं घटः एतद्दृष्टजनकानित्यादृष्टातिरिक्तानित्यादृष्टजन्यः कार्यत्वात् अपरघटवत् । एतत्सुखदुःखसाक्षात्कारौ एतज्जनकानित्यसुखदुःखसाध्यौ सुखदुःखसाक्षात्कारत्वादित्यादिना नित्यधर्मसुखदुःखाश्रयस्यापि सिद्धिप्रसङ्गात् । अयं घटः स्वजनकानित्यज्ञानाद्यतिरिक्तानित्यज्ञानाद्यजन्यः अपरघटवदित्यादिना सत्प्रतिपक्षाच्च । केचित्तु दृश्यते तावद्भिमत्विषयग्राहिणीन्द्रिये मनोनिवेशवतः पुंसोमनःक्रियातुकूलो यत्नः तथा च सर्गाद्यकालीनशरीरजन्य ज्ञानध्वंसानाधारकालाधारज्ञानजनकत्वमनःसंयोगजनिका मनःक्रिया तन्मनोगोचरप्रयत्नानाधारतन्मनोगोचरप्रयत्नतद्ग्राह्येतरसकलकारणाधारकालानन्तरकालानाधाराद्यसत्ताका तन्मनःक्रियात्वात् समतन्मनःक्रियावत् अर्थात् प्रयत्नाधारकालानन्तरकालाधारा सा क्रिया सिद्धप्रतीत्याहुः । तत्र सर्गाद्यकाले ज्ञाने जनकमनःसंयोगजनकक्रियायां सानाभावः पूर्वक्रियैव संयोगसंभवात् । ईश्वरादीनां तन्मनोगोचरप्रयत्नाधारकालोऽप्रसिद्धएव क्रियात्वस्यैव हेतुत्वे व्यर्थविशेषणत्वञ्च । किञ्चैवं प्रयत्नानाधारकालानन्तरकालाधारत्वम् अर्थात् तत्सिद्धौ मानान्तरादीश्वरासिद्धावर्थान्तरमिति” हेत्वाक्षेपः । “अतोच्यते अदृष्टाद्वारकोपादानगोचरजन्यव्यत्यजन्यानि समवेतानि जन्यानि, अदृष्टप्रागभावव्याप्यप्रागभावाप्रतियोग्युपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिसञ्जन्यानि, स्वजनकादृष्टोत्तरोपादानगोचरापरोक्षज्ञानचिकीर्षाकृतिसञ्जन्यानि वा अपरोक्षज्ञानचिकीर्षाप्रयत्नविषयोभूतोपादानानि